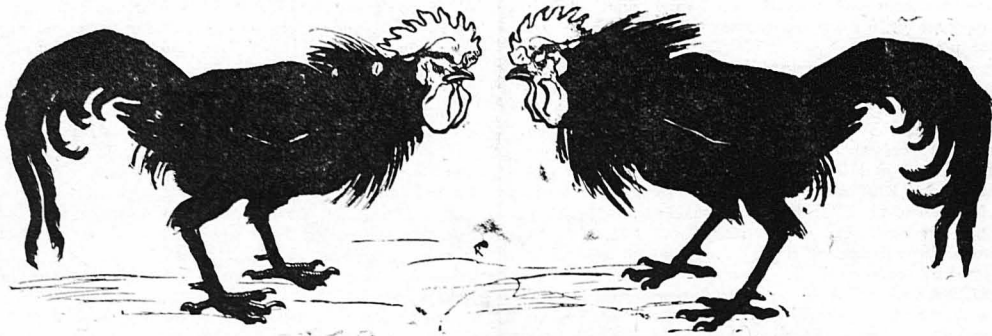


(Η κυρία Ντ' Αλέξν, εδούουμ έ ν η τοῦ Ἀντιβασιλέως (δουκός τῆς Ὁρλεάνης) πρὸς τὸ ν δούκα Ντὲ Ρισελιέ:)

Η ΣΕΛΙΔΉ ΤΗΣ ΔΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ



Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

(Ἀπὸ τὸ «Régence Galante» τοῦ JEAN HERVEZ)

Ἀγαπημένε μου. Εἶμαι ἀπελπισμένη : Καταλαβαίνω ὅτι σ' ἀγάπησα γιὰ καλὰ. Νόμισα στὴν ἀρχή, ὅτι μποροῦσα νὰ παίξω μὲ τὴν ἀγάπῃ. Ὅτι ἦταν κάτι ποὺ τὴ συγκίνησάν τον μιά φορὰ μονάχα τὴ δοκίμαζον. Γελᾶσθκα ὅμως, δὲν ἴσθον οὐ ποὺ μποροῦσα μαζί σου τόσο ἐφημέρα καὶ προσωρινὰ νὰ παίξω... Σ' εἶδα χιῆς καὶ μοῦ φάνηκες πλὴ ῥοητικὸς ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ... Μὰ γιατί λοιπὸν μιά μορφή σάν τὴ δική σου, καμωμένη ἀποκλειστικὰ γιὰ νὰ ῥοητεύῃ, ἔχει ταίριασει μὲ μιά καρδιά τόσο ἀπὸνη καὶ ἄστατη; Γιατί ποῦ στὴνεὶς παρῖδες; Καὶ μιά ποὺ φάνηκα τόσο ἀνυλόγηστη, ὥστε νὰ πιστὸς σ' αὐτὲς, μὴ μὲ κάνεις τοῦλάχιστον νὰ μετανῶσω. Στὸ ἔργο τὴν χάρῃ...

Ὁ ἄντρας μου δὲν ἤθελε καθόλου σὰντι ἀπόψε. Φοβοῦμαι μὴν ξεῖθει αἶθιο, ἂν καὶ δὲν εἶμαι οἰγορη γι' αὐτό. Ἄν εἶνε ἀλήθεια, ὅτι δὲν ἔχεις τίποτα ἄλλο καλύτερο νὰ κάνης ἀπόψε καὶ θέλησῃς νὰ ἐξῆθῃ σὰντι μου, θὰ στείλω κατὰ τὰ μεσάνυχτα τὸν ἀκόλουθὸ μου νὰ σὲ πάρῃ.

Δὲν μπορῶ, ἀγαπημένε μου, νὰῤω λόγια κατὰλληλα γιὰ νὰ σοῦ πῶ πόσο σ' ἀγαπῶ καὶ πόσο διαφέρει ἡ ψυχὴ μου νὰ σ' ἀντικρίθῃ... Καὶ ἐν τούτοις νοιώθω μιά εὐτυχία ἀτέραντῃ, ὅταν σκέπτομαι ὅτι δὲν εἶνε στὸ χέρι μου νὰ σὲ βλέπω ὅταν βέλω... Αὐτὸ θὰ μ' ἔκανε τρελλή καὶ θὰ ποῦ στειροῦσε ῥηρηγορὰ τὴν ἀγάπῃ σου... Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ συνηθίσω στὴν εὐτυχία νὰ σ' ἔχω πάντα κοντὰ μου... Αὐτὸ θὰ μὲ ἀνάγκασε νὰ μὴν μπορῶ νὰ χωριστῶ πειὰ καθόλου ἀπὸ σένα...

Σὲ φιλῶ γλυκὰ, ἀγάπῃ μου, καὶ μ' ὀλη τὴν ψυχὴ μου...

(Ἡ ἴδια πρὸς τὸν ἴδιο :)

Εἶμαι πολὺ στενοχωρημένη, ψυχὴ μου, ποὺ δὲν σ' εἶδα χιῆς τὸ βράδυ. Μὰ ἤθελε ἔσθρικὰ ὁ ἄντρας μου. Κάθισε στὸ τραπέζι ὡς τὴ μιάμιση τὰ μεσάνυχτα καὶ μέθισε τόσο ποὺ ἀδιαδέθησε. Αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ καθῆσω κοντὰ του ὡς πῆς δυὸ. Δὲν μὴμνε καίρως πειὰ νὰ σὲ εἰδοποιήσω. Καὶ δὲν φαντάζεσαι τὴ στενοχώρια μου. Μοῦ ῥχότανε νὰ φωνάξω, νὰ βρῆσω, νὰ καταρσάω, νὰ σπάσω κάτι γιὰ νὰ ξεθυμῶμαι. Ἐλπίζω ὅστόσο νὰ σὲ δῶ ἀπόψε. Θάγω τὸ νοῦ μου αὐτὴ τὴ φορὰ καὶ θὰ σὲ εἰδοποιήσω.

Ἄγατά με, γλυκὲ μου, ὅπως σ' ἀγαπῶ, καὶ θὰ μαι ἡ πλὴ εὐτυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου...

(Ἡ ἴδια πρὸς τὸν ἴδιο :)

Γλυκειά μου ἀγάπῃ. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἄρχισε τῆς ζήλειες του. Ὑπομῆσθκε τῆς σχέσεις μας καὶ μὲ βασανίζει. Θεέ μου, τί μαρτύριό!... Χτές μοῦκανε ὀλόκληρη ἀνάγκη γιὰ νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια. Στῆς ὑπομῆς του καὶ στῆς σχετικῆς ἐρωτήσεις του ἀπάντησα στὴν ἀρχὴ μὲ ἀριστολογίες. Κατόπιν ἀγρίεψα καὶ τοῦ ἐδήλωσα καθαρὰ καὶ ἔσθρικα ὅτι ἡ ὑπομῆς του πὸς ἔγω σχέσεις μαζί σου, εἶνε ἀνυπερβλητὴ καὶ ὄριστικῆς. Εἶχα μάλιστα τὸ τοῦτῆ νὰ τὸν προκαλέσω νὰ ἐξετάσῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια. Τοῦ εἶπα ὅτι τὸ ἀπατῶ αὐτό, πρῶτον γιὰ νὰ τοῦ ἀποδείξω τὴν καλὴν μου πίστι καὶ δεύτερον γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι αὐτοὶ ποὺ τοῦ βάζον λόγια εἰς βάρος μου εἶνε σκωφάντες... Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὴ ἰδρωσα ὡς ποὺ νὰ τὸν βγάλω ἀπ' τῆς ὑπομῆς του ἔν τούτοις, καλὰ θὰ κάνομαι νὰ φυλαγοῦσατε ἀπ' αὐτὸν στὸ ἔξῃς. Εἶνε τρομερὸς ζηλιαρόγατος!...

Ἡ ὕβεια μου εἶνε στὴν ἴδια κατάστασι, ἀγαπημένε μου. Φοβοῦμαι, φοβοῦμαι τρομερὰ, πὸς μετὰ ἐννεμῆρες θὰ συμβῇ κάτι ποὺ θὰ μᾶς προσδώσῃ. Naί ναί, τὸ καταλαβαίνω καλὰ αὐτὸ καὶ τρέμω καὶ νὰν τριχιάζω. Συμβουλέψου λοιπὸν καὶ ἔσθ τὸν γιατρὸ σου καὶ πὸς τὸν νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴ συμφορὰ ποὺ μ' ἀπειλεῖ... Ὅ,τι θέλει ἄς κάνει, ὅτι θέλει ἄς γιῆται γιὰ ἀμοιβή, ἀρκεῖ νὰ τὰ καταφέρῃ. Ὑγίαινε, ψυχὴ μου... Πνίγομαι ἀπ' τὴ στενο-



χώρια, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σὲ δῶ, καὶ αὐτὸ μεγαλώνει ἡπερβολικὰ τὴν πλῆξῃ μου καὶ τὰ νεῦρα ποῦ ζω. Εἰδοποιήσε με, ἂν ἔμαθες τίποτα κανοῦ ῥ γιὰ, σχετικῶς μὲ τὸ νόστιμο σῆδιό τῆς κα. Ντὲ Νέλ... Χίλια φιλιὰ, χροῦσὸ μου ἀγορί.

(Ἡ δούκισσα Ντὲ Χ... στὸ δούκα Ντὲ Ρισελιέ :)

Ἄ π ρ ἰ λ η ς 1715.

Ἀγαπημένε μου. Θὰ εἶσαι αἶθιο στῆς 8 στῆ δεξίωσι τῆς στραταγίνης Β., ἀλλὰ θαρῶ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ σὲ μαλώσω! Τὶ νομίζεις; Ἐπειδὴ τάχα δὲν ἦμον χθὲς στὸ Μαρλό, δὲν εἶχα καὶ τοῦς ζωτασκότους μου; Γελᾶσθκες, φίλε μου, καὶ ἡ πληροφορία ποὺ μοῦδοῦσαν γιὰ σένα μὲ κάνουν νὰ πιστεύω ὅτι δὲν τὸ πῆρες καὶ τόσο κατὰχαρὰ ποῦλεται ἀπ' τὴ συγκέντρωσι! Ἀλεξανδρίας μάλιστα, δὲν ξεκόλλησες ἀπ' τὸ πλεῖθὸ τῆς κυρίας Α... Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ὁ ἄντρας τῆς κατὴ ἔχει μωριστεῖ καὶ τὴ ζῆλευει τρομερὰ. Πολλὲς φορὲς δέ, ὅπως ξέρω, ἀνησύχησε μὲ τὴν ξαφνικὴ παρουσία του τὰ ιδιαίτερά σας τέτ-ἀτέτ!

Μοῦ φαίνεται πὸς θὰ τὸν ἀγαπήσω, στὸ τέλος, αὐτὸν τὸν τόσο καλὸ σῦζυγο, ποὺ μὲ ἐξυπηρετεῖ χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃ!

Ἀγαπημένε μου καὶ ποθητὴ δούξ, μοῦ εἶσαι πολὺ-πολὺ ἄστατος καὶ φαίνεται ὅτι οἱ ὄδοι δὲν σοῦ ζωστίζον πολλὰ πράγματα, γιὰ νὰ τοῦς σπαταλᾶς ἔτσι... Ἐπίσης εἶμαι βεβαία ὅτι ἔχεις κάνει κατὰλογο ἐπίσημο γιὰ τῆς γυναικῆς ποὺ φέρνετε βόλτα καὶ τὸν μεταχειρίζεσαι θαμνάσια γιὰ νὰ μὴ γῆνης τὴ σειρά...

Παρ' ὄλ' αὐτὰ, ἐγὼ ἡ καίμηνῃ, ἔχω τὴν ἀδυναμία νὰ σ' ἀγαπῶ τρελλὰ καὶ μάλιστα καὶ νὰ σὲ πιστεύω... ψεύθῃ!...

Φυλάξου ὅμως, γιατί εἶμαι ἀπὸ κείνες ποὺ υπορῶ νὰ σφίξω τὴν ψυχὴ μου, νὰ ξεροζώσω τὴν ἀγάπῃ μου γιὰ σένα καὶ νὰ τὴ γρηῖσω σὲ ἀπλή φιλία... Naί, σέχνομε ὅτι ἂν δὲν συμμορφωθῆς, ἂν ἐξακολοῦθῆς νὰ πετάς ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κει, σὰν πεταλοῦδα στὰ λουλούδια, θ' ἀρχίσῃ ἡ λογικὴ καὶ μὲ γιατροῦθ καὶ δὲν θὰ μὲ ξανασφίξῃς στὴν ἀγκαλιά σου, ἂν καὶ ἡ καρδιά μου βέβαια θὰ σοῦ ἀνῆχῃ γιὰ πάντα, ἀπονε καὶ τρελλὴ ἀγαπημένε μου... Ὑγίαινε, λατρεία μου χροῦσῃ... Καὶ σ' αὐτὸν ἀζόμα τὸν θυμὸ μου, ποὺ μ' ἔχει κερνεῖσει ἐναντίον σου αὐτὴ τὴ στιγμὴ, καταλαβαίνω ὅτι εἶμαι ἀζόμα δική σου, ὀλόκληρη, γιὰ πάντα...

Ὁρβουάρ γιὰ αἶθιο, ψυχὴ μου... Ἐλα στὸ ραντεβὸ μας, μὴ μὲ κάνεις νὰ περνεῖω καὶ ἔτσι δὲν θάξω ἀσφαλῶς τὴ δύναμι νὰ σὲ μαλώσω!

Μὲ πολλὰ-πολλὰ καὶ γλυκὰ φιλιὰ, ἡ ἀγαπημένη σου

(Ἡ ἴδια πρὸς τὸν ἴδιο :)

Π α ρ ἰ σ ι, 1716.

Δὲν ξέρω γιατί, λατρετῆ μου δούξ, ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲν φέρεσαι καλὰ ἀπέναντί μου... Τὶ παρὰτονα ἔχεις μαζί μου; Ἐξασκεῖς ὀλη τὴ ῥοητεία ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ ἀτομο σου ἀπάνω μου, μὲ κάνεις σιλάβα σου καὶ τότε καταρῶσαι ὀλης τῆς ἐπιρροῆς σου γιὰ νὰ μὲ τυρανῆς... Κι' ὅταν ἐγὼ, ἡ καίμηνῃ, θελήσω ν' ἀντισταθῶ λιγάκι καὶ ν' ἀμυνθῶ, τότε... τότε δυστυχῶς ξεχνᾶς τῆς θυσίες μου γιὰ σένα καὶ μὲ γεμίζεις μὲ εἰρωνίες, μὲ θυμὸς καὶ καυμιὰ φορὰ μὲ βρισιδιὰ... Γιατί, ἀγαπημένε μου; Τί σοῦ κάνω; Μήπως πάντα ἡ μόνῃ ἐχθὴ ποὺ βγαίνει ἀπ' τὴν ψυχὴ μου δὲν εἶνε γιὰ τὴν ἀποκλειστικὴ εὐτυχία σου;

Θὰ σὲ τιμωρήσω λοιπὸν, ἀγάπῃ μου, κάνοντας τὰ ἀντίθετα ἀπὸ δῶ καὶ πέρα. Θὰ εἶμαι μαζί σου πὸς ψυχρῇ, ἔγνοια σου... Ἄρκεῖ νὰ μὴ με τοιμπαῖς, πονηρῆ, γλυκὲ καὶ ἀγαπημένε φίλε, μοναδικῆ μου φίλε σ' αὐτὸ τὸν κόσμο... Ὁρβουάρ, ἀγάπῃ μου!... Νάσον κοντὰ μου, θὰ σὲ γέμια μὲ φιλιὰ...

Πολλὰ φιλιὰ...

X.